

HOMILIJA KARDINALA BOZANIĆA U DANJOJ MISI SVETKOVINE BOŽIĆA

Zagreb, Katedrala, Božić 2011.

Liturgijska čitanja: Iz 52,7-10; Heb 1,1-6; Iv 1,1-18

Draga braćo i sestre!

1. Na Božić Crkva objavljuje sebi i cijelome svijetu radosni navještaj: Hodie Christus natus est! Danas se rodio Krist! Tom navještaju Crkva dodaje poziv: Dođite poklonimo se! Poziv je to da se pokrenemo, da pođemo te srce i pogled usmjerimo k novorođenom Djetetu. Rođenje božanskog djeteta Isusa od Djevice Marije središnji je događaj Božića.

Božić je slavlje koje zahvaća ljude u puno širem opsegu od njihove pripadnosti Crkvi.

Božić nosi u sebi vrijednosti koje se prepoznaju na općeljudskoj razini. Pozvani smo prepoznati da Božić ima snagu okupljanja ljudi, snagu opraštanja i pomirenja, blizine i sućuti te obiteljske topline. Božić kod ljudi potiče veću osjetljivost jednih za druge. To nipošto nije slučajno, jer se i na toj općoj razini iščitava kršćanska poruka događaja da Bog postaje jedan od nas i da blizina čovjeka čovjeku, za kojom u svojoj dubini čezne svaki pojedinac, u kršćanstvu ima poseban odgovor, koji nikoga ne isključuje, a vidljiv je posebno u obiteljskoj blizini.

2. Božić je uistinu poseban dan u redu dana jedne godine. Na Božić kao da su svijet i ljudi bolji. Što se to dogodilo na današnji dan? Na prvi pogled ništa neobično, jedna žena je rodila sina, povila ga i položila u jaslje (usp. Lk 2, 6-7). Gdje je novost, gdje je veličina toga događaja? Tko je to Dijete koje, i nakon dvije tisuće godina, plijeni pozornost svijeta? Božić unosi neopisiv mir u našu sredinu i kao da na trenutak uspijeva zaustaviti nemire, mržnju i napetosti među ljudima. Kako to da je Isusovo rođenje u skromnosti postalo tako važno da se od tog događaja broje godine u povijesti čovječanstva?

Ne tražimo odgovor u sentimentalizmu koji bez sadržaja istine o Božiću upada u zamku da otopi i potroši snažnu autentičnost Božića. Ne tražimo odgovor ni u brzopletosti koja olako podliježe površnosti te ističe samo siromaštvo i skrovitost Božića. Naprotiv, tražimo odgovor u Riječi Božjoj koja naviješta povijesni događaj. U tom traženju pitajmo se: što je istina Božića?

3. Božić je radosni navještaj jednoga povijesnog događaja. O Isusu rođenom u Betlehemu papa Benedikt XVI. nam jednostavno kaže »da je u ovome čovjeku Isusu – jer on je stvaran čovjek – prisutno nešto više od čovjeka... o kojem u Vjeronanju govorimo: (vjerujem) i u Isusa Krista, jedinorođenoga Sina Božjega, začeta po Duhu Svetomu« (Svjetlo svijeta, 196).

Uz povijesni događaj popisa pučanstva, izvršenog po naredbi rimskoga cara Augusta, uz opis protkan veličanjem jedne zemaljske vladavine koja je uspostavila politički mir, nalazi se i jednostavno pripovijedanje o događaju rođenja Isusa, sina Marijina koji ulazi u dramu ljudskih života: »I dok su bili ondje, navrši joj se vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jaslje jer za njih nije bilo mjesta u svratištu« (Lk 2,6-7). Samo dvije rečenice za neusporedivo najvažniji događaj Augustova popisa pučanstva, samo

dvije rečenice za događaj koji je postavio razdjelnicu vremenskim razdobljima naše kulture prije i poslije Krista.

No, utjelovljenje Božje Riječi, iako se može čitati kao prekretnica, ne dijeli nego spaja, obuhvaća i sažimlje cijelu povijest. Vremenito se otvara vječnosti. Otajstvo koje je Bog podario svijetu otvara ljudima perspektivu vječnosti. Čitavo čovječanstvo je usmjereno prema jednom događaju, prema Božjem utjelovljenju u kojem je ispunjenje svih ljudskih očekivanja i svake nade. Svojim ulaskom u ovaj svijet po Isusovu rođenju Bog daje svakom čovjeku mjesto u svojoj povijesti pozivajući ga na odgovornost za povjereni mu dio ljudske povijesti.

4. Sveti Ivan nam u Proslovu svoga Evanđelja vrlo svečano naviješta da u početku »Riječ bijaše u Boga... Sve postade po njoj... Svemu što postade u njoj bijaše život« (Iv 1, 1-4). Božić, braćo i sestre, neizbježno postaje životnom temom. Naša čežnja za sigurnošću da postoji punina života, da nas je Bog za nju stvorio i da nas na nju poziva, ne vara nas. Čim dublje ulazimo u otajstvo života, tim više nas obuzima divljenje prema vlastitom postojanju.

Božić je događaj Božje ljubavi, očitovanje Božje blizine koja ne prestaje trajati, koja nije ograničena na naše dojmove, raspoloženja, ali od koje se možemo u svojoj slobodi i slabosti udaljiti. »K svojim dođe, i njegovi ga ne primiše« (Iv 1,11). Bog se daruje, ali se ne nameće. Upravo zbog toga što Bog poštuje našu slobodu, postoji opasnost da ga se odbije – to je rizik Božića. Znamo dobro da je nama ljudima u trenucima kada nam je život poljuljan bolešću, razočaranjima, nevoljama duhovne i materijalne naravi, potrebna nova snaga i pouzdanje u puninu života. Ta se snaga ne vraća, ako ne prihvatimo da smo stvorenja ovisna o Božjoj ljubavi, ako ne prihvatimo poziv i potrebu da svoju ljubav darujemo drugima.

Iz kršćanske davnine dopire do nas ohrabrujući poziv: »Kršćanine, upoznaj svoje dostojanstvo i kad si postao dionik božanske naravi, nemoj se grješnim životom vraćati u prijašnju podlost« (Sv. Lav Veliki, papa, Časoslov, Božić). Bog nas je predivno stvorio i darovao nam dostojanstvo. Objavio nam je da njegovo djelovanje nikada ne ide protiv našega dobra i da njegov sud ne ponižava našu ljudskost.

Bog nam u svome Sinu, u obličju Djeteta, objavljuje ljudsko dostojanstvo te nas poziva da ga spoznamo i da ga budemo svjesni. Pojam ljudskoga dostojanstva poput niti vodilje provlači se kroz Božićno slavlje. Svaki čovjek, bez obzira na osobne mogućnosti, radne sposobnosti, obrazovanje i društveni status, bogatstvo ili siromaštvo, zdravlje ili bolest, stvoren je i pozvan je da bude dionik božanskoga života. Božić to ponovno objavljuje i javno obznanjuje tu istinu našega života.

5. Svakoga se Božića susrećemo sa zbiljom koja progovara snagom slabosti i siromaštva. Bog se ne nameće veličinom, nego privlači poniznošću i blagošću. Isus nas iz jaslca gleda očima Djeteta želeći ublažiti tvrdoću našega srca. Sveti Pavao ističe: »Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite« (2 Kor 8, 9). Bog koji svoju mudrost i svemoć odražava u ljepoti i veličini stvorenoga, postavši čovjekom preuzima naše siromaštvo i naša trpljenja. Božja ljubav je za svakoga od nas premostila nesavladiv jaz između sjaja nebeske slave i hladnoće betlehemske štale. Božić uprisutnjuje zbilju nesebičnosti i Božje darežljivosti.

Ljubav je vodila Boga da svoju slavu objavi na način koji je naizgled sasvim suprotan slavi. Tako se može naslutiti dosljednost Isusova zemaljskog života od jaslca do križa. Jednako se lako naslućuje njegova nazočnost u siromašnima i onima koji trpe: »Jer ogladnjih i dadoste mi jesti; ožednjih i

napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnušte me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni... Zaista, kažem vam, što god učinite jednomu od ove moje najmanje braće, meni učinite« (Mt 25, 35-36. 40).

Osobe pogođene bijedom, onom materijalnom, društvenom ili duhovnom, znak su prisutnosti Isusa Krista. One su »sakrament betlehenskoga Djeteta i kalvarijskoga Patnika«. Isus dolazi u malenosti, objavljuje se u jednostavnosti i dobrotivosti te govori služenjem: »On sebe dade za nas, da nas otkupi od svakoga bezakonja i očisti sebi Narod izabrani koji revnuje oko dobrih djela« (Tit 2,14). Božić govori o našem mjestu u Božjem naumu spasenja ljudi po kojem smo postali »baštinici života vječnoga« (Tit 3,7).

6. Draga braćo i sestre, upravo stoga pozvani smo kao kršćani svojim životom i riječima svjedočiti nadu, jer Božić je po svojoj naravi blagdan nade. Obnavljajmo u našem hrvatskom društvu sponu nade, povjerenja, uzajamnog poštivanja, razumijevanja i solidarnosti. Znamo da malakšemo bez nade i bez primjera koji odgajaju za nadu. Nada nas održava na životu i čuva ritam svakodnevnih koraka.

No, uz mnoge nade, kako naglašava papa Benedikt XVI., potrebna nam je velika nada. »Ta velika nada može biti samo Bog koji obuhvaća cjelokupnu stvarnost i koji nam može ponuditi i dati ono što, sami svojim silama, ne možemo postići... Ta se nada temelji na Bogu, i to ne na bilo kojem bogu, već Bogu koji ima ljudsko lice i koji nas je do kraja ljubio: svakog od nas pojedinog i čovječanstvo u cjelini«, kaže Papa (Enciklika »Spe salvi«, 31).

Upravo ovogodišnji pohod Svetog Oca našoj Domovini pokazao je tu snagu i vrijednost koja proizlazi iz povjerenja u Boga, a koja se nalazi u središtu proslave Božića. Kako je samo bilo dirljivo živjeti dane tog hrvatskoga zajedništva. Bog nam je u baštinu ostavio ta događanja, da ne bismo posumnjali

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel/ fax: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr
tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

u njegovu blizinu i u vrijednosti koje nam je povjerio. Vidjeli smo kako zajedništvo živi po nesebičnosti i odgovornosti za bližnje, što se tako lijepo očituje u obiteljima, za koje posebno molimo u ovim božićnim danima.

Neka rođenje Djeteta, zagovorom presvete Bogorodice Marije, Isusove i naše Majke i blaženog Alojzija Stepinca, donese svjetlo, nadu, ljubav i mir Crkvi, našim obiteljima, hrvatskom narodu, našoj Domovini i svemu čovječanstvu!

Svima vama i vašima, svima koji ste povezani s nama putem radija i televizije, radosna srca čestitam Božić!